

Ich habe nun den Grund gefunden.

Głos: Čhtož jano Bogu še da starasch.

We Jesubowych kšhawnych ranach
Esom wěsty š'chow nět namakał;
We niemere ja howaž ganiach,
Nět pał jo Bog mě wěstoscž dał;
Nět wem, až twarže stoj moj dom,
Lěz teke proch a popel šom.

To jo ta smilnoscz a ta gnada,
Ał grěschnikoju pomoz dej;
To jo nimerna Boža rada,
Kenž k'hopšchimeschu žedne nej:
La grěschnika tek lubo ma,
Dasch pschizo abo hubega.

Esse sgubisch niedej žedna duscha,
Nam schyknyim Bog rad pomoz zo,
We Jesubu ta smilnoscz hufcha
Na sejmu k'nam how pschischla jo:
Nět Jesus zo po šwěsche šam
A klapjo tał do žurji nam.

Jesuba šinersch a kšhawne rany
Nam schykne grěschne rany goj;
Čhtož tam jo pschawne sachowany,
Sa togo pschopšy Christa snoj
A woła šgłosom welikim:

„Daj gnadu jim! daj gnadu jim!“

Čhto kšchěł tu gnadnu dlym humerisch,
La dlymscha ał to morjo jo!
Tej zu še pscheze rad dowerisch,
Gaž grěch a zart mě zaschysch zo:
Tam namakam we Christubu
Schu Božu smilnu dobrotu!